

ΟΜΗΡΟΣ ΝΤΑΒΕΝΠΟΡΤ

ΠΕΘΑΝΕ ἐν Νέα Ὑόρκῃ εἰς τῶν σχολαρχῶν τῆς ἀμερικανικῆς γελοιογραφίας, ὁ Ὅμηρος Ντάβενπορτ, ἐκ πνευμονίας. Καίτοι δὲ ἡ πνευμονία τρέπει νὰ πιστεῦται ὡς ἡ

ἀμεσος αἰτία τοῦ θανάτου, ὁ Ντάβενπορτ ὑπῆρξε ἀληθῶς ἐν θῦμα τοῦ «Τιτανικοῦ» καθυστερήσαν.

Ὅταν ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή, ἤρχισε νὰ ἐργάζεται πυρετωδῶς καὶ ἐσχεδιαγράφησε ὁλόκληρον σειρὰν μεγάλων εἰκόνων τῆς καταστροφῆς—σχεδὸν τρεῖς τὴν ἡμέραν—αἷτινες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Νέας Ὑόρκης.» Ἡ ἐργασία δὲ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὑπῆρξε τόσο ἐντατικὴ καὶ βαρεῖα, ὥστε ὁ καλλιτέχνης, μίαν ἐσπέραν καθ' ἣν ἡτοιμάζετο νὰ μεταβῇ εἰς τὸ θέατρον, ἔχασε τὰς αἰσθήσεις του καὶ ἀπέθανε. Τὸν νεκρόν του μετέφεραν εἰς μίαν τῶν ἀκτῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τὸν ἐνεταφίασαν ὑπὸ τὰς μεγάλας κυπαρίσσους τοῦ τόπου τῆς γεννήσεώς του.

★

Ὁ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ Ντάβενπορτ ὑπῆρξε πολυσχιδῆς καὶ πλήρης ἐπεισοδίων. Ἦτο μόνως 44 ἐτῶν. Ἐγεννήθη πτωχός, μέσῳ τῶν ἀγρῶν, μακρὰν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Εἶχεν ἀλλάξει πολλὰ ἐπαγγέλματα, ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχναι Ἀμερικανοί. Μετῆλθε τὸν ὀφιοκομιστὴν, τὸν σιδηροδρομικὸν θερμαστήν, καὶ εἰς πάντα ἀπέτυχε. Κατὰ τῷ 1892 εὗρίσκετο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς θηριοτροφείου. Ἀνέλαβεν ὡς ἔργον νὰ κάμῃ μασσάζ εἰς ἓνα ἐλέφαντα καὶ ἤρχισεν ἐργαζόμενος μετὰ θέρμης. Ἀλλ' ἀφοῦ κατηνάλωσεν ὁλόκληρον ὁκᾶν ἐλαίου, ἀντελήφθη ὅτι ἐκαλυψεν ἐν μέρος τῆς ἐπιφανείας τοῦ ζώου τόσο μικρόν, ὥστε ἂν ἐξηκολούθει μὲ τοιαύτην ταχύτητα ἔπρεπε νὰ κάμῃ ἐντριβὴν ἐπὶ 365 ἡμέρας συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ζώου. Ὁθεν ἀπεφάσισε νὰ ἀλλάξῃ καὶ πάλιν ἐργασίαν. Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην εὗρε τὴν ἀρμόζουσαν.

Ὁ Ντάβενπορτ διεσκέδαζε κατασκευάζων γελοιογραφίας ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, καίτοι οὐδέποτε ἔλαβε μάθημα εἰς τὸ σχέδιον. Μίαν ἡμέραν ἐπαρουσίασεν ὀλίγας γελοιογραφίας εἰς μίαν ἐφημερίδα τοῦ Ἀγ. Φραγκίσκου. Ἐγένοντο δεκταὶ καὶ ὁ σχεδιαστὴς ἐμισθώθη ὡς γελοιογράφος τῆς ἐφημερίδος.

Ἡ νέα αὕτη θέσις ἔδιδε πολλὰ κέρδη εἰς τὸν Ὅμηρον καὶ οὐδέποτε ἐζήτησε νὰ ἀλλάξῃ ἐπάγγελμα. Τὰ οἰκονομικά του ἡνθῆσαν καὶ διὰ νὰ

διασκεδάξῃ ἔτρεφεν ἀραβικοὺς ἵππους καὶ κατέγινετο εἰς τὸν πνευματισμόν. Ἀλλ' ὁ Ντάβενπορτ δὲν εἶνε τόσο γνωστός διὰ τὸν πολυκύμαντον βίον του, ὅσον διὰ τὸ γελοιογραφικὸν ἔργον του, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐντελὸς φυσικὸν καὶ πρωτότυπον, διότι ὁ γελοιογράφος οὐδέποτε ἐζήτησε νὰ διδαχθῇ σχεδιογραφίαν. Ἡ ἑλλειψις δ' αὐτῆς τῆς τεχνικῆς γραμμῆς ἐν τῷ σχεδίῳ ἔδιδεν εἰς τὴν γελοιογραφίαν τοῦ Ντάβενπορτ μίαν χονδροειδῆ ἔκφρασιν καὶ μορφήν ἐντελῶς ἀφελῇ καὶ ἀπλῆν.

Καὶ ἐνῶ ἐκ τῶν σχεδίων ἔλειπεν ἡ ἐπακριβὴς ἔκφρασις τῆς μορφῆς, ἡ προσοχὴ τοῦ κοινοῦ ἠναγκάζετο νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν τὸ σχέδιον ἐξέφραζε. Τοῦτο δ' ἐξηγεῖ τὴν μερίστην συμπάθειαν τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς κυρίως τῶν κάτω κοινωνικῶν τάξεων εἶχε διὰ τὸν Ντάβενπορτ.

Ὁ Ντάβενπορτ ἦτο μάλλον ἐν εἶδος πολεμιστοῦ καὶ παλαιστοῦ, ὅστις μετεχειρίζετο τὴν πένναν ἢ τὴν μολυβδίδα, ἀντὶ τῶν βραχιόνων καὶ τῶν ὄπλων.

Ἡ μεγάλη ἐθνικὴ ἐπιτυχία τοῦ Ντάβενπορτ, ὑπῆρξε ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν τοῦ 1896 ὅταν ὁ Μὰκ Κίνλεϋ καὶ ὁ Μπριὰν ἐξετίθεντο ὡς βουλευταὶ διὰ πρώτην φορὰν. Ὁ Μὰκ Κίνλεϋ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τοῦ παντοδυνάμου κόμματος τῶν δημοκρατικῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Μάρκ Χάινα.

Ὁ Ντάβενπορτ ἐδημιούργησε μίαν γελοιογραφίαν τοῦ Χάινα, παχυτάτην καὶ φέρουσαν ἀντὶ ἐνδύματος λέπια δολλαρίων, ἥτις κατέστη ἱστορικὴ. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἤρχισεν ἀληθινὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν συνδικάτων, ὅστις μέχρι τῆς σήμερον μένει ἀλησμόνητος. Τὰ σχεδιαγράμματά του ἐναντίον τοῦ Μὰκ Κίνλεϋ ἦσαν τόσο ὀρμητικά, ὥστε κατὰ τῷ 1897 προέκλεσαν συζήτησιν εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως περιορισθῶν αἱ ὑπερβασίαι τῶν γελοιογράφων. Κατὰ δὲ τῷ 1901 ὅταν ὁ Μὰκ Κίνλεϋ ἐδολοφονήθη, ὁ Ντάβενπορτ κατηγορήθη, ὡς ὁ ἐμπνευστὴς τοῦ ἐγκλήματος, διότι αὐτὸς ἐφαντίσεν τὸν ἀμαθὴ ἀναρχικὸν κατὰ τῶν πλουτοκρατῶν καὶ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

★

Εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Νταβενπορτ ἡ γελοιογραφία εὗρε τὸν προοδευτὴν της. Αὐτὸς ἐδημιούργησε τὴν νεωτέραν Ἀμερικανικὴν γελοιογραφίαν διὰ τῶν συμβολικῶν μορφῶν τὰς ὁποίας πρῶτος αὐτὸς ἐδημοσίευσεν εἰς τὰς ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας. Οἱ Τάφτ, Ροῦσβελτ, Μπριὰν, Κάρνεξ, Ροκφέλερ, Μόργκαν, ἐγελοιοποιήθησαν ἀμειλίκτως ὑπὸ τοῦ Νταβενπορτ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου ἐξέλιπεν ὁ μεγαλείτερος τῶν γελοιογράφων Ἀμερικανῶν.

